

Παρέμβαση

Εφημερίδα της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων Αθήνας • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1999 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 4

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2002:

Την ώρα που μέχρι και ο Καραμανλής ψηφίζει... Ρουπακιώτη

ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΞΙΟΠΡΕΠΗ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Πληθωρισμός υποψηφιοτήτων καθώς 10 πλήρεις συνδυασμοί, 2 συνδυασμοί χωρίς υποψήφιο πρόεδρο και 3 υποψήφιοι πρόεδροι χωρίς συνδυασμό διεκδικούν ψήφο στις εκλογές του Δ.Σ.Α, οι οποίες θα γίνουν την τελευταία Κυριακή του Φεβρουαρίου (σύμφωνα με τον κώδικα περί δικηγόρων), δηλαδή στις 24/2/2002 καθώς και την επόμενη εργάσιμη ημέρα Δευτέρα 25/2/2002.

Είναι δε βέβαιο ότι εάν όλοι αυτοί οι υποψήφιοι, το σύνολο των οποίων εγγίζει τους 300, ήταν παρόντες στην καθημερινή συνδικαλιστική ζωή και όχι μόνο την προεκλογική περίοδο, τότε ίσως η τύχη του Δ.Σ.Α να ήταν διαφορετική από το σημερινό τέλημα.

Ο σημερινός πρόεδρος κ. Αντώνης Ρουπακιώτης, οικοδομώντας από την πρώτη στιγμή και αυτής της τριετίας την ψευδή εντύπωση της "παρωγής έργου", με άριστες επιδόσεις στις δημόσιες σχέσεις, με απροκάλυπτη εύνοια από τα Μ.Μ.Ε. και από τους δικαστικούς κύκλους (οι οποίοι δύσκολα θα συναντούσαν τόσο σεβάσματα και υποτακτική θεραπεία), προβάλλει ως φαβορί για να επανεκλεγεί, καθώς η όποια δυσανεμία του σώματος δεν φαίνεται να καρπώνεται από οποιονδήποτε επίδοξο αντίπαλό του.

Είναι δε τόσο μεγάλη η βεβαιότητα της επιτυχίας του, ώστε ακόμη και η Ν.Δ., ποιούμενη την ανάγκη φιλοτιμίας σπεύδει να δηλώσει (δία του γ.γ. της κεντρικής της επιτροπής κ. Μείμαρκα, παρακάμπτοντας την Ο.Κ.Ε. δικηγόρων του κόμματός) την προς αυτόν υποστήριξη της για να μην «χρωθεί» την ήττα, η οποία θα αποδοθεί και πάλι στον «ανεξάρτητο» κ. Δημήτριο Παξινό.

Αν για τη Ν.Δ. αναβιώνει η πολιτική του 1989, τότε που ο σημερινός πρόεδρος του Δ.Σ.Α. ήταν γενικός γραμματέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης στην κυβέρνηση Τζαντζάνη, είναι βέβαιο ότι ο κ. Ρουπακιώτης ανήκει στους προνομιακούς αποδέκτες της.

Δεν περιμέναμε φυσικά την υποστήριξη Καραμανλή για να καταλάβουμε ότι η πολιτική Ρουπακιώτη και όλων των συμβούλων του ψηφοδεητίου του είναι «δεξιά». Χρόνια το φωνάζουμε. Αν ωστόσο ακόμη και αυτή η εξέλιξη, που μιλάει από μόνη της, είναι ανίκανη να προβληματίσει τους παραδοσιακούς οπαδούς του κ. Ρουπακιώτη και του πολιτικού του χώρου για το εάν «τραβά αρμενίζουν», τότε τι να πούμε περισσότερο;

Κατά τα λοιπά, η επίσημη υποστήριξη της Ν.Δ. θα εκφραστεί, εκ του ασφαλούς, μόνο προς τον συνδυασμό του κ. Παξινού, επειδή αυτός μάλλον οδεύει και πάλι προς την κατάληψη της πρώτης θέσης.

Την αυτή τακτική, της μη χρησιμοποίησης, ακολουθεί και το ΠΑΣΟΚ ως προς τον «ανεξάρτητο» κ. Αριστείδη Οικονομίδη. Δεν περνάει το «σκληρό ρόκ» στον Δ.Σ.Α. Εν τούτοις, μπορεί να απέτυχε η συγχώνευση ΑΛΦΑ - ΕΘΝΙΚΗΣ, όχι όμως και η συγχώνευση του συνδυασμού Οικονομίδη με εκείνον του κ. Ανδρέα Δημητρόπουλου μόλις δύο ημέρες πριν τη λήξη της προθεσμίας λήξης των μεταγραφών (συγγνώμη των υποψηφιοτήτων).

Ευωφελούμενοι από το «κενό χρίσματος» αφενός οι κ.κ. Δημήτρης Χατζημιχάλης και Γιάννης Βαχαβιόλης, και αφετέρου ο κ. Χαράλαμπος Αναλυτής (τον οποίο στηρίζει και ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος) συγκρότησαν «αντάρτικα» ψηφοδέλτια, έχοντας ανακοινώσει δημόσια την πρόθεση υποψηφιότητάς τους.

Δεν αποτομήθηκε τελικά το μετέωρο (και επικίνδυνο) βήμα της συγκρότησης συνδυασμού στο νεότευκτο στρατόπεδο των δικηγόρων του Κ.Ε.Π. Και έτσι η κ. Ελίζα Βόζεμπεργκ θα δοκιμάσει την τύχη της ως υποψήφια πρόεδρος χωρίς συνδυασμό, όπως ακριβώς οι κ.κ. Κ. Δερνιτσιώτης και Απ. Ηλιάς.

Όλοι αυτοί επιθυμούν όχι να αντιπολιτευθούν, αλλά να διαχειρισθούν την ίδια πολιτική που μαζί με τον κ. Ρουπακιώτη στήριξαν, με ελάχιστες και δευτερεύουσες παραλλαγές.

Σε ναυάγιο κατέληξε και η πολύμηνη διαπραγμάτευση ανάμεσα στην παράταξη του Κ.Κ.Ε. (Σ.Α.Κ.Δ.Α.), τον συνδυασμό που εκπροσωπεί ο κ. Παναγιώτης Γαλετσέλης, καθώς και, πριν τη συγχώνευσή του με τον κ. Οικονομίδη, τον κ. Ανδρέα Δημητρόπουλο(!!!), ενώ ο επίσης συνομιλητής τους κ. Ευ. Κουρής συγκρότησε και αυτός δικό του συνδυασμό. Οι αιτίες του ναυαγίου άγνωστες, όσο και τα κοινά σημεία που έφεραν αυτές τις δυνάμεις να διερευνούν, αποφεύγοντας επιμελίστατα τη δημοσιότητα, από κοινού τη συγκρότηση συνδυασμού.

Τέλος, οι «δικηγόροι σε κίνηση» συμμετέχουν, όπως και εμείς, με συνδυασμό χωρίς υποψήφιο πρόεδρο.

Όμως οι εκλογές από μόνες τους δεν είναι σε θέση να λύσουν τα προβλήματα. Την επόμενη ημέρα, όταν την πλημμυρίδα των υποψηφιοτήτων και του ψηφοθηρικού βομβαρδισμού διαδεχθεί η άμπωτις της παθητικοποίησης και της ανάθεσης, και μάλιστα με τους ίδιους συσχετισμούς δυνάμεων στο Δ.Σ. του Δ.Σ.Α, η δικηγορία θα βρίσκεται όπως και πριν αντιμετώπιση:

- Με την άνευ όρων παράδοσή της στις δυνάμεις της αγοράς και τελικά την απειλή του επαγγελματικού της αφανισμού μέσα από την «απελευθέρωση», την αμφισβήτηση των παραστάσεων στα συμβόλαια, της ποσοστιαίας αποτίμησης των αμοιβών, την ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας, το πάγωμα των προσλήψεων και τη γενίκευση «κατ αποκοπή συνεργασιών» από δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, την είσοδο δικηγορικών κεφαλαιουχικών εταιριών και την ανισοκατανομή της δικηγορικής ύλης.
- Με την ποδηλατά επιχειρούμενη θεσμική και κοινωνική της απαξίωση, άμεσα ως αποτέλεσμα της έντασης του κρατικού και δικαστικού αυταρχισμού και έμμεσα ως αποτέλεσμα της καθημερινού περιορισμού των δικαιωμάτων και ελευθεριών τις οποίες έχουμε ταχθεί να υπερασπιζόμαστε, καθώς και την καθηγερούμενη εικόνα του δικηγόρου ως αναγκαίου κακού σε δίκες και συναλλαγές.
- Με τη συνεχή εκτόξευση του κόστους της μαχόμενης δικηγορίας και των ασφαλιστικών εισφορών, τον κίνδυνο συρρίκνωσης των παροχών κοινωνικής ασφάλισης και τον εξανεισμό του μερίσματος.
- Με την καθημερινή της εξόντωση, τις ατελείωτες μετακινήσεις στα απανταχού πλέον των Αθηνών δικαστήρια και υποθηκοφυλακεία, την εντατικοποίηση των ρυθμών εργασίας που εξαντλούν πιά τα χρονικά όρια της ημέρας.
- Και με τη συνδικαλιστική της εγκατάλειψη, καθώς ο καθένας μας

βιώνει μόνος αυτήν την πραγματικότητα. Και δυστυχώς είναι πράγματι μόνος και ανυπεράσπιστος απέναντί της.

Τα προβλήματα αυτά είναι εκείνα που τοποθετούν τις πραγματικές διαχωριστικές γραμμές και στις εκλογές και όχι οι κομματικές (ή και παραγοντιστικές) αναμετρήσεις των υποψηφίων προέδρων. Δεν αναμετράται ο κ. Ρουπακιώτης με τον κ. Παξινό, τον κ. Οικονομίδη, τον κ. Γαλετσέλη ή οποιονδήποτε άλλον. Αναμετράται από τη μία μεριά η συνολική αντίληψη και πρακτική για τη δικηγορία και την κοινωνία, την οποία όλες οι μεγάλες παρατάξεις του Δ.Σ.Α. από κοινού υπηρετούν.

Και οι δικηγόροι οφείδουν να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να αντιμετωπίσουν την στάση τους στις εκλογές με κριτήρια όχι τις γνωριμίες ή κάποιες προσδοκίες εξυπηρετήσεων, αλλά τις απόψεις και κυρίως την ιστορία, τη στάση και την πρακτική κάθε παράταξης πριν τις

συνέχεια στη σελίδα 3

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

- Κρατικός ρατσισμός κατά μεταναστών 2
- Ευρω-τρόμος πάνω από την πόλη 2
- Ο απολογισμός μας 3
- Η Εναλλακτική Παρέμβαση στις εκλογές του Δ.Σ.Α. ... 3
- Όχι στην κατάργηση της απλής αναλογικής 4
- Θα απέχουμε από το Πολυμελές 4

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΙ...

Νέοι φραγμοί στην άσκηση της Δικηγορίας

Στο τελευταίο Erga Omnes παρουσιάζονται προτάσεις της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής που έχει συσταθεί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης για την τροποποίηση του Κώδικα περί Δικηγόρων. Για μια ακόμα φορά το Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. δεν ενημερώθηκε και δεν συζήτησε για τις προτάσεις αυτές, παρότι στην Επιτροπή μετέχει και ο

κ. Ρουπακιώτης. Και από το περιεχόμενο των προτάσεων είναι σαφές γιατί ο Πρόεδρος φροντίζει να μείνουν οι δικηγόροι στο σκοτάδι (και μάλιστα προεκλογικά). Πλην όμως ούτε οι σύμβουλοι του Δ.Σ. που πληροφορήθηκαν τις προτάσεις της Επιτροπής δεν θέωρησαν σκόπιμο να θέσουν υπό συζήτηση τις προτάσεις στο Δ.Σ.

Προφανώς για να μένει μονομερής η πληροφοροφόρηση, να μην μάθουμε τι υποστήριξε το κάθε μέλος της Επιτροπής (ιδίως οι «συνδικαλιστές» που μετέχουν στην Επιτροπή) και κυρίως για να μην εκφραστεί η αντίθεση του Δ.Σ.

Οι προτάσεις της Επιτροπής διαπνέονται από ένα έντονο συνεχειακό πνεύμα και προσπαθούν να επαυξήσουν τους φραγμούς στην άσκηση της δικηγορίας. Ετσι αντί να προτείνεται η κατάργηση της αναχρονιστικής διάκρισης παρά Πρωτοδικαίς, παρ' Εφέταις, προτείνεται η αύξηση του χρονικού ορίου για την προαγωγή στο Εφετείο από τέσσερα σε έξη χρόνια. Οι νέοι συνάδελφοι (για τους οποίους υποτίθεται ότι κόπτο-

νται όλες οι παρατάξεις του Δ.Σ. και ο Πρόεδρος) θα αναγκάζονται για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα να προσλαμβάνουν παλιότερους συναδέλφους για να παρίστανται στα ανώτερα δικαστήρια (ακόμα και όταν εξετάζουν σε πρώτο βαθμό μια υπόθεση, όπως το Διοικητικό Εφετείο και το ΣτΕ) και συνακόλουθα να χάνουν την αμοιβή και την πελατεία τους.

Ιδιαίτερα όμως οι προτάσεις της Επιτροπής που αφορούν την αναμόρφωση του καθεστώτος της άσκησης κινούνται σε μια άκρως συνεχειακή και αντικοινωνική κατεύθυνση: υποχρεωτική παρακολούθηση σεμιναρίων, αύξηση εξεταζόμενων μαθημάτων από 5 σε 8, συγκρότηση πανελλαδικής Κεντρικής Εξεταστικής Επιτροπής αποτελούμενης από έναν αντιπρόεδρο του Α.Π., έναν αντιπρόεδρο του ΣτΕ, τον Πρόεδρο της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων, και τρεις δικηγόρους.

Ο στόχος των προτεινόμενων ρυθμίσεων είναι σαφής: να αποτρέψουν τη μεγάλη μάζα των αποφοίτων νομικής να εγγραφεί στους δικηγορικούς συλλόγους ή να καθυστερήσουν σημαντικά την εγγραφή τους. Το numerus clausus, που δεν τολμά να θεσπίσει ανοιχτά ο Σύλλογος, μπαίνει από το παράθυρο υπό το πρόσχη-

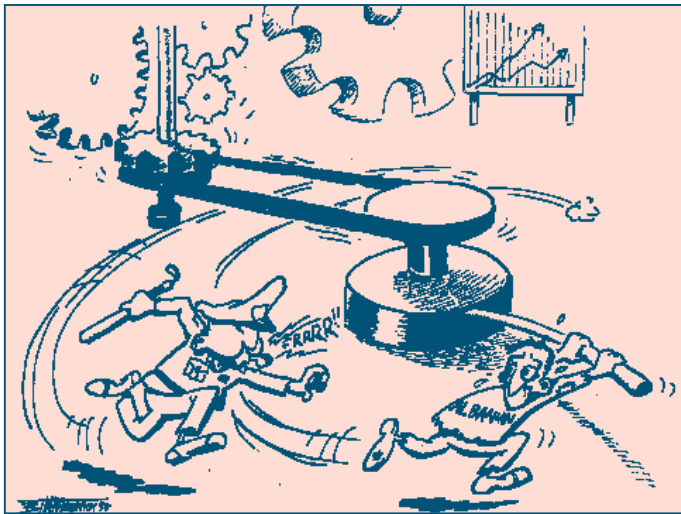
συνέχεια στη σελίδα 3

Ένα όνειδος για τη «σύγχρονη» και «ισχυρή» Ελλάδα

Λίγο πριν το τέλος του 2001 και εν όψει της Συνόδου Κορυφής στο Λάακεν, η κυβέρνηση της Ελλάδας εμφανίστηκε να ανακαλύπτει επισήμως ένα νέο «εθνικό κίνδυνο» που κατονομάζεται απαξιωτικά ως «λαθρομετανάστευση». Ο ίδιος ο πρωθυπουργός χαρακτήρισε υποχρέωση της χώρας την αποτροπή εισόδου των «λαθρομεταναστών», δηλαδή ανθρώπων που έφυγαν από τις πατρίδες τους είτε επειδή διώκονταν αμείλικτα για πολιτικούς λόγους είτε επειδή δεν μπορούσαν να εξασφαλίσουν ούτε ένα στοιχειώδες μεροκάματο προς το ζην σε χώρες που αφαιμάχτηκαν οικονομικά και ρημάχτηκαν στην κυριολεξία από μία διαχρονικώς επεκτατική Δύση.

Λαϊκίστικα επιχειρήματα όπως «η Ελλάδα δεν θα γίνει ξέφραγο αμπέλι» ανταποκρίνονται άριστα

στα συντηρητικά ανακλαστικά της ξενοφοβικής ελληνικής κοινωνίας, και καταδεικνύουν περύτερα τη θεαματική στροφή της κυβέρνησης προς μια υπερδεξιά πολιτική που είναι ριζικά αντίθετη με θεμελιώδη πολιτικά δικαιώματα, όπως αυτό της αίτησης για χορήγηση ασύλου. Η νέα χρονιά βρίσκει τη χώρα να υιοθετεί απροκάλυπτα πλέον την ολέθρια άποψη ότι το «πρόβλημα» της μετανάστευσης μπορεί να λυθεί με κατασταλτικά μέτρα. Μέσα σ' αυτή τη λογική, το Πολεμικό Ναυτικό και το Λιμενικό Σώμα έχουν εγκαινιάσει την εξής απαράδεκτη πρακτική: Μόλις εντοπίσουν ένα «ύποπτο» σκάφος να πλέει στα διεθνή χωρικά ύδατα, το θέτουν υπό παρακολούθηση, ώστε εάν επιχειρήσει να εισέλθει στα ελληνικά νερά το αποτρέπουν κάνοντας χρήση ακόμη και των πυροβόλων όπλων τους!! Μάλιστα, την περασμένη άνοιξη άντρες των Ειδικών Δυνάμεων στα Χανιά δεν δίστασαν να χτυπήσουν ανηλεώς ανυπεράσπιστους μετανάστες την ώρα της κράτησής τους στη Σχολή Εμποροπλοιάρχων, ενώ καταγγέλθηκε και απόπειρα βιασμού. Κάποιες φορές δε, η κυβερνητική πολιτική έχανε κάθε ίχνος ανθρωπιάς ή δημοκρατικής αλληλεγγύης, όπως στην περίπτωση που απελάθηκε 65χρονος Κούρδος του Ιράκ που είχε βασανιστεί φριχτά απ' το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν.

Η νέα ευρωπαϊκή πολιτική σε θέματα ασύλου και «ασφαλείας», καθώς και οι συνθήκες που διαμορφώθηκαν διεθνώς μετά το εγκληματικό τρομοκρατικό χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου, οδηγούν δυστυχώς σε απόλυτη σκληρότητα έναντι των προσφύγων. Ενώ μέχρι τώρα οι διαδικασίες ήταν σχετικά μακροχρόνιες, τώρα γίνονται πολύ πιο συνοπτικές, πράγμα που σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η Ελλάδα διατηρεί το χαμηλότερο ποσοστό των εγκρίσεων στις αιτήσεις ασύλου σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ένωσης, καθιστά βέβαιο το συμπέρασμα ότι η απέλαση θα γίνει τώρα ακόμη ευκολότερη. Επιπλέον, η πρακτική να μην αφήνονται οι αλλοδαποί να μπαίνουν καν στα χωρικά ύδατα, παρεμποδίζει τις δυνατότητες παρέμβασης των διεθνών οργάνων. Έτσι, η διαδικασία περί ασύλου θα παραβιάζεται από τη ρίζα της!! Η Ελλά-

δα, εντελώς ξεδιάντροπα, αποφάσισε να μην σέβεται πλέον τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας και, ουσιαστικά, να μην εφαρμόζει τη Συνθήκη της Γενεύης για τους Πρόσφυγες (1951). Εξάλλου, ας μην ξεχνάμε ότι το 2001 έκλεισε με 4 νεκρούς στα ναυκολέδια του Έβρου (που η κυβέρνηση αρνείται πεισματικά να εξουδετερώσει παρά τις διεθνείς δεσμεύσεις της), αλλά και με ένα ανθρώπινο «φορτίο» που εγκαταλείφθηκε στη βραχονησίδα Γιούρα των Σποράδων και παρέμεινε εκεί επί ένα τετραήμερο χωρίς νερό και τροφή, μέχρις ότου εντοπίστηκαν από διερχόμενους ψαράδες. Δεν είναι τυχαίο ότι η Διεθνής Αμνηστία καταδίκασε ρητά τη νέα συμφωνία ελληνοτουρκικής συνεργασίας που επιτάσσει την εφαρμογή αμοιβαίας κατασταλτικής πολιτικής «επαναπροώθησης» των «λαθραίων» μεταναστών.

Σε ό,τι αφορά τη νομική κατάσταση των μεταναστών στο εσωτερικό της Ελλάδας, οι δραματικές σκηνές που εκτυλίσσονταν έξω από τη Νομαρχία Αθηνών, οδηγώντας σε έσχατο εξευτελισμό τους μετανάστες που υφίστανται την πολύωρη και πολυήμερη ορθοστασία, το κρύο, τις ύβρεις ή και τη σύλληψη, επιβεβαίωσαν την αναξιπιστία της εφαρμοζόμενης διαδικασίας νομιμοποίησης. Όταν το Μάρτιο 2001 ψηφιζόταν ο νέος μεταναστευτικός νόμος στη Βουλή, η κυβέρνηση θριαμβολογούσε ότι πήρε όλα τα αναγκαία μέτρα για την ενσωμάτωση των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία. Λίγους μήνες αργότερα,

αποδεικνύεται πόσο ψεύτικες ήταν εκείνες οι δεσμεύσεις. Όπως είναι γνωστό, μετά την καταγραφή των παράνομων μεταναστών που ολοκληρώθηκε στις 2/8/2001 από τους Δήμους, σήμερα διανύουμε τη δεύτερη φάση της νομιμοποίησης. Σύμφωνα με το νόμο 2910/01, οι αλλοδαποί, αφού βρουν εργοδότη, πρέπει να απευθυνθούν στις κατά τόπους νομαρχίες για την έκδοση άδειας εργασίας και την ανανέωση της προσωρινής εξαμήνης άδειας παραμονής. Δυστυχώς όμως, ακόμη κι όταν κατορθώσουν να εφοδιαστούν με το μακροσκελή κατάλογο των απαιτούμενων δικαιολογητικών, ξενυχτούν νύχτες ολόκληρες έξω από τις νομαρχίες με την ελπίδα ότι κάποιος πρωί θα μπορέσουν να μπουν σε κάποιο γραφείο για να καταθέσουν, επιτέλους, την αίτησή τους!! Αντ' αυτού όμως, βρίσκονται μπροστά σε ένα τείχος αστυνομικών που θέλουν να «προστατέψουν» το κτίριο και σε ελάχιστους υπαλλήλους που μερδεμένοι από αλληλοσυγκρουόμενες εγκυκλίους του έπους δεν μπορούν να τους εξυπηρετήσουν. Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργούνται φοβερές εντάσεις, και πολύ συχνά, εκτός από τα γκλομπς των αστυνομικών, οι μετανάστες να αντιμετωπίζουν και συλλήψεις!! Στη Νομαρχία της Αθήνας μόνο 10 υπάλληλοι έπρεπε το Δεκέμβριο να διεκπεραιώσουν 150.000 αιτήσεις μεταναστών. Ακόμη κι όταν οι υπάλληλοι γίνουν 80, όπως υποσχέθηκε το υπουργείο, και ακόμη κι αν αυτοί παραλαμβάνουν 500 αιτήσεις ημερησίως, χρειάζονται 300 μέρες για να καλυφθούν οι μετανάστες που ζουν στην Αθήνα. Αυτό όμως δεν είναι το μόνο πρόβλημα. Απαιτείται από τους μετανάστες μια σειρά ιατρικές εξετάσεις που θα βεβαιώνουν ότι δεν πάσχουν από βαριές ασθένειες. Όχι μόνο δεν υπήρχε συγκεκριμενοποίηση για το ποιες εξετάσεις ήταν απαραίτητες, αλλά, επιπλέον, πολλά νοσοκομεία δεν δέχονταν τους μετανάστες. Και βέβαια, ως αποτέλεσμα της πολυκοσμίας, δίδονταν ραντεβού για το καλοκαίρι!!

Είναι αυτονόητο ότι χρειάζεται να εντείνουμε την πάλη μας υπέρ της νομιμοποίησης όλων των μεταναστών και προσφύγων, και ενάντια στην καταστολή και την περιστολή των πολιτικών δικαιώμα-

ΕΥΡΩ-ΤΡΟΜΟΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Δεν ήταν αρκετές οι συνθήκες Σένγκεν, Ευρωποή, Παθέρμο. Δεν ήταν αρκετοί οι τρομονόμοι που ψηφίστηκαν αυτοτελώς στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον προηγούμενο χρόνο. Λίγο αργότερα, η δολοφονική επίθεση στις Η.Π.Α. την 11η Σεπτεμβρίου 2001, αποτέλεσε τη βολική αφορμή για τη δημοσιοποίηση των μέτρων που μας είναι ήδη γνωστά ως «Ευρωτρομονόμος». Η Ευρωπαϊκή Ένωση παρουσιάστηκε δήθεν τυχαία «ετοιμοπόθημη» κατά της «τρομοκρατίας», μία ημέρα μετά το χτύπημα. Ο λόγος δεν είναι άλλος από το γεγονός, ότι τα μέτρα αυτά είχαν ήδη ψηφισθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 5 Σεπτεμβρίου, η σύνταξη δε της σχετικής έκθεσης που υπερψηφίσθηκε (έκθεση Watson) είχε ανατεθεί σε επιτροπή από τον Ιούλιο του 2001, μετά τα γεγονότα του Γκέτεμποργκ και της Γένοβας.

Υπό τον εύσημο τίτλο του «ενιαίου δικαστικού χώρου» και της «αμοιβαίας εμπιστοσύνης» μεταξύ των χωρών μελών της Ε.Ε., θεσμοθετείται η υποχρεωτική έκδοση για αδικήματα «τρομοκρατίας», ακόμη και των ημεδαπών, καταργείται η δυνατότητα παροχής πολιτικού ασύλου σε αλλοδαπούς αγωνιστές της ελευθερίας, (με το άρθρο 5 παρ.2 του Σ της Ε.Ε.), απαγορεύεται η έκδοση αλλοδαπού για τη δράση του υπέρ της ελευθερίας, και το διπλό αξίο που απαιτούσε για την έκδοση να χαρακτηρίζεται μια πράξη ως αδικήμα και στις δύο εμπλεκόμενες χώρες.

Το σύνολο των Ευρωπαϊκών ρυθμίσεων, σαφώς προανατολισμένο στη δίωξη του φρονημάτος, περικλείει αδικήματα όπως η «απόπειρα ενθάρρυνσης ή υποστήριξης τρομοκρατικής ομάδας», καθώς και η βία ή απειλή βίας κατά των οικονομικών, πολιτικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών δομών των δυτικών κοινωνιών! Μεταξύ δε των αδικημάτων που θεωρούνται ως τρομοκρατικά περιλαμβάνεται η κατάληψη ή η απειλή κατάληψης δημοσίων κτιρίων και δρόμων!! Προτείνεται μάλιστα η καθιέρωση ιδιωνύμου αδικήματος αν οι πράξεις βίας στρέφονται κατά πολιτικών ή δικαστικών ή αστυνομικών αρχών! Ενώ, τα νομικά πρόσωπα (σωματεία, συνδικάτα, πολιτικά κόμματα) και οι διοικούντες αυτά, στα πλαίσια της ναζιστικής εμπνεύσεως συλλογικής ευθύνης υπέχουν ευθύνη για τις πράξεις των μελών τους.

Τα παραπάνω αδικήματα χαρακτηρίζονται ακραϊκώς «ποινικά», αφού, σύμφωνα με το πόρισμα που ψήφισε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν δικαιολογείται η τέλεση κανενός αδικήματος για πολιτικούς λόγους αφού τα κράτη μέλη διέπονται από δημοκρατικές και συνταγματικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων! Η οικονομική ανέχεια, η κρατική βία, η απαξίωση και περιθωριοποίηση πολιτών, η όξυνση των ανισοτήτων γιατρεύονται, άμεσα αναβαπτίζονται μέσω της κήλης. Οποίος αντιδρά και παραβαίνει τις επιταγές της νόμιμα εκλεγμένης κυβέρνησης είναι τρομοκράτης!! Η σχετική έκθεση του Ευρωκοινοβουλίου επικαλείται ακριβώς την τέλεση αδικημάτων στη Γένοβα, έως και τη δράση περιβαλλοντικών οργανώσεων που παρενοχλούν την οικονομική δράση των πετρελαιοειδών εταιρειών!! Αρκεί συνεπώς να χαρακτηριστεί μια διαδήλωση που αντιμετωπίσει την αστυνομική βία ως ανατρεπτική, αρκεί να πραγματοποιούνται καταλήψεις δημοσίων κτιρίων και δρόμων για να διαλύονται τα σωματεία που τις αποφάσισαν, να συλληθούν οι διοικούντες τους και να ενεργοποιούνται οι μηχανισμοί έκδοσης. Για μας δε τους δικηγόρους, επιφυλά-

σουν ιδιαίτερο ρόλο, και δη, αυτόν του καταδότη, με την επιδιωκόμενη κατάργηση του δικηγορικού απορρήτου, κατ' αρχήν για τους δικηγόρους που συμμετέχουν σε οικονομικές ή εταιρικές συναλλαγές, στους οποίους ανατίθενται (μαζί με συμβολαιογράφους, φοιτητές κλπ) αστυνομικά καθήκοντα έρευνας και καταγγελίας τυχόν ξεπλημματος βρώμικου χρήματος! Ενόητο είναι βέβαια, πως της ρύθμισης αυτής, θα ακολουθήσουν άλλες που θα διευρύνουν ακόμη περισσότερο την ανάθεση του ρόλου του καταδότη στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο, για μια ολόκληρη γκάμα «τρομοκρατικών» αδικημάτων.

Στον ίδιο τόνο, αυτόν της πληθώρας των μυστικών υπηρεσιών, προωθείται παρ'επέρα η «αστυνομικοποίηση» του στρατού και η στρατιωτικοποίηση της αστυνομίας. Ήδη, ιδρύθηκε «αντιτρομοκρατική» υπηρεσία του στρατού, στα πρότυπα της CIA. Με αυτόν τον προανατολισμό, στρατιωτικές δυνάμεις θα αστυνομοκρατούν τους δρόμους της Αθήνας κατά τους Ολυμπιακούς αγώνες του 2004, σε συνεργασία με την ΕΥΠ, την CIA και την Μοσάντ!! Η διοργάνωση ακριβώς των Ολυμπιακών Αγώνων από την Ελλάδα, θα αποτελέσει την «κοιμήθρα του Σιδήωμ» για τις νέες οργουελικές ρυθμίσεις και την καταξίωσή τους στην συνείδηση των πολιτών ως αναγκαίο κακό.

Ο «τρίτος παγκόσμιος πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» που κήρυξαν οι Η.Π.Α. και η

Ε.Ε., έχει στόχο τον «ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΕΧΘΡΟ»: τους «τρομοκρατικούς» συνδικαλιστικούς και πολιτικούς αγώνες, τα κινήματα κατά της παγκοσμιοποίησης. Έχουν ως στόχο την κατατρομοκράτηση της κοινωνίας έτσι ώστε να αποτρέπουν την εκδήλωση της αγανάκτησης κατά της ανισότητας, της αδικίας και της περιβαλλοντικής υποβάθμισης.

Όταν τα εθνικά ιδεολογήματα των πολέμων του παρελθόντος, αλλά και οι σύγχρονες δήθεν «συγκρούσεις πολιτισμών» ή «αντιτρομοκρατικές σταυροφορίες» δεν αρκούν για να πείσουν τους εργαζόμενους να δεχθούν το ρόλο του σφαγίου, το λόγο έχει η καταστολή.

Όσο και αν κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση προσπαθούν να μας πείσουν ότι οι ρυθμίσεις αυτές, δεν αφορούν τους πολίτες, αλλά τους τρομοκράτες, δεν μπορούμε να θυμηθούμε τρομοκρατική οργάνωση συγκροτημένη σε σωματείο, δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι η 17Ν θα καταλάβει τον κόμβο της ΒΙΟΚΑΡΠΕΤ, δεν ξεχνάμε ποτέ την «παράνομη κατάληψη δημοσίου κτιρίου» τον Νοέμβριο του 1973. Θυμόμαστε καλά την κρατική τρομοκρατία του μετεμφυλιακού κράτους και της κούντας (πραγματικά ερασιτεχνικά οργανωμένη σε σχέση με τα σημερινά μέτρα) αλλά και ότι η ιστορία της κατάκτησης των δημοκρατικών δικαιωμάτων, είναι γραμμένη με πράξεις διαδηλώσεων, καταλήψεων και φθορών που κρήθηκαν παράνομες και στόχο είχαν τη σοβαρή μετατροπή των οικονομικών και κοινωνικών δομών της χώρας.

Αεν μιλάμε μόνο με το πρόγραμμά μας. Μιλάμε και με τα πεπραγμένα μας. Ο απολογισμός μας, μέρη του οποίου έχουν δημοσιευθεί τμηματικά σε προηγούμενα τεύχη, καθώς και πληθώρα κειμένων, αναλύσεων, εισηγήσεων και δημοσιευμάτων που διατίθενται από τα μέλη μας, μαρτυρούν αδιάψευστα ότι η δραστηριότητά μας δεν εξαντλείται στις εκλογές. Στη διάρκεια της τριετίας, με την εφημερίδα, με ανακοινώσεις και με εκδηλώσεις, όσο μας επέτρεπαν οι δυνατότητές μας, προσπαθήσαμε να ενημερώνουμε το σώμα για τις δραστηριότητές μας.

Η Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας λοιπόν, την περασμένη τριετία (με χρονική σειρά) μεταξύ άλλων:

- Δημοσιοποίησε το ύψος και την προέλευση των εκλογικών της δαπανών, έφερε το θέμα στο Δ.Σ. και ζήτησε το ίδιο από τις άλλες παρατάξεις και υποψηφίους, χωρίς ανταπόκριση.
- Οργάνωσε εκδήλωση μαζί με άλλες παρατάξεις και συμβούλους του Δ.Σ. ενάντια στην Ελληνική συμμετοχή στη ΝΑΤΟική επιδρομή στο Κόσσοβο, συμμετείχε σε επιτροπές διαμαρτυρίας και στήριξε νομικά και πολιτικά την άρνηση Ελλήνων στρατιωτών να συμμετάσχουν.
- Συμμετείχε στις κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας για την επίσκεψη Κλίντον στην Αθήνα και κατήγγειλε την αστυνόμευση και τις σημεινές συλλήψεις και δικογραφίες σε βάρος διαδηλωτών.
- Δραστηριοποιήθηκε με διάφορους τρόπους, ανάμεσα στους οποίους και η οργάνωση εκδήλωσης στον Δ.Σ.Α. μαζί με άλλες παρατάξεις και συμβούλους (κοινός ομιλητής ο Δ. Σαραφινός) για τις επιχειρηθείσες μεταβολές στο φορολογικό και τις προεισπράξεις.
- Κατήγγειλε επανειλημμένα τον αυταρχικό τρόπο λειτουργίας του Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. εξαιτίας της συμπεριφοράς του προέδρου του.
- Συμμετείχε στην πρωτοβουλία κοινωνικών, πολιτικών, συνδικαλιστικών και επιστημονικών οργανώσεων και φορέων ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος.
- Συμμετείχε στην επιτροπή φορέων ενάντια στη διεξαγωγή των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 και τις επιπτώσεις από τη διοργάνωσή τους.
- Παρενέβη με εισηγήσεις σε θέματα όπως «Δικαιώματα αντιρρησιών συνείδησης», «συνταγματικότητα νέων νομοθετικών τμημάτων» κ.λπ. σε τριήμεριδα του Δ.Σ.Α. για την αναθεώρηση του Συντάγματος.
- Συμμετείχε σε διεθνή συνέδρια της Διεθνούς Ένωσης Δημοκρατικών Νομικών (LADL) για τα θέματα του ρατσισμού.
- Εναντιώθηκε μαζί με τους φοιτητές της Νομικής στην ίδρυση Κ.Ε.Κ. από τον Δ.Σ.Α., με στόχο την υπεράσπιση του ενιαίου πτυχίου Νομικής και την αποτροπή των διακρίσεων.
- Παρενέβη με ανακοίνωση-καταγγελία του κλίματος αυθαιρεσίας από τους εξεταστές, στις εξετάσεις ασκουμένων του Ιουνίου 2000.
- Δημοσιοποίησε με αίση την από 16.10.2000 απόφαση του Δ.Σ. του Δ.Σ.Α., που πάρθηκε με σημαντική συμβολή μας, αφού προηγουμένως είχε απορριφθεί, υποστηριζόμενη μόνο από τους «Δικηγόρους σε Κίνηση» πρότασή μας για νομοθετική κατοχύρωση, για τις αποδοχές εμμίσθων και ασκουμένων δικηγόρων (200.000 και 150.000 δρχ. αντίστοιχα) και κατήγγειλε το Δ.Σ. που δεν παίρνει μέτρα για την υλοποίησή τους.

Ο απολογισμός μας

- Παρενέβη στη διημερίδα που οργανώθηκε στις 16 και 17 Δεκεμβρίου 2000 στην Αθήνα από την Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων και τις Ενώσεις Δικαστών για τα «λειτουργικά προβλήματα της δικαιοσύνης», στην οποία ζήτησε και πέτυχε να έχει ομιλητή. Ο εισηγητής της Κώστας Παπαδάκης παρουσίασε την εισήγηση με θέμα «Αυτόφωρη διαδικασία σήμερα • στα όρια του νομικού πολιτισμού», με την οποία καταγγέλλεται η σωρεία παραβάσεων στοιχειωδών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου στην παραπάνω διαδικασία και τα υπόλοιπα χάγια της. Η έγγραφη εισήγηση είναι στη διάθεση καθενός.
- Συμμετείχε στην επιτροπή φορέων που στήριξε τις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας Τούρκων και Κούρδων πολιτικών προσφύγων για τα λευκά κελιά της Τουρκίας. Παρενέβη στον υπουργό Δημόσιας Τάξης για να χορηγηθεί πολιτικό άσυλο σε Κούρδους πρόσφυγες.
- Εξέφρασε με πολλούς τρόπους την έμπρακτη συμπαράστασή της σε σειρά πολιτικών κρατουμένων, διαδηλωτών, «συνήθως υπόπτων» (π.χ. Λεσπερόγλου) κ.λπ.
- Οργάνωσε εκδήλωση στις 8.3.2001 στο Δ.Σ.Α. όπου πρώτη ανέδειξε την απαξίωση του κοινωνικού ρόλου της δικηγορίας και τον κίνδυνο άνευ όρων παράδοσής της στις «δυνάμεις της αγοράς» από την έκθεση του ΚΕΠΕ, που σε συγχροία με τους μεγαλοεργολάβους και την κυβέρνηση ζητούσε κατάργηση των παραστάσεων στα συμβόλαια, της ποσοστιαίας αμοιβής και του γραμματίου προεισπράξης σε δίκες, την ώρα που ταυτόχρονα οι πόροι των απαλλοτριώσεων σταματούσαν να εισρέουν στο Ταμείο Συνεργασίας.
- Πρωτοστάτησε σε όλες τις γενικές συνελεύσεις που επακολούθησαν και τις νικηφόρες κινητοποιήσεις ενάντια στην απαξίωση και τον αφανισμό της δικηγορίας, καθώς και την αντιασφαλιστική ήλιπα, με κοινωνικά και συνδικαλιστικά κριτήρια που εξέφρασε με σειρά τοποθετήσεων και γραπτών ανακοινώσεων της.
- Συμμετείχε σε επιτροπές φορέων ενάντια στη θέσπιση του τρομονόμου, τον οποίο κατήγγειλε με δημοσιεύματα και προκηρύξεις.
- Ζήτησε να συζητηθούν στο Δ.Σ. οι παραβιάσεις δικαιωμάτων και ελευθεριών που επιφέρει η σύμβαση του Παλέρμο, αλλά η τύχη της αίτησης ήταν ίδια με εκείνη για καταγγελία της Π.Ν.Π. (ποινικοποίηση καταλήψεων στα σχολεία), τη σύμβαση των χωρών της Ε.Ε. για την έκδοση και πολλής άλλης.
- Παρενέβη κριτικά σε εφημερίδα του Δ.Σ.Α. για το νέο νόμο περί αθλοδοπιών με στόχο τις αντιδημοκρατικές του ρυθμίσεις.
- Κατήγγειλε τις διατάξεις του ν. 2915/2001, την επιχειρούμενη από αυτές κατ' ουσίαν κατάργηση της έννομης προστασίας και την εξότωση των δικηγόρων και συνέβαλε στη δυναμική τους αντιμετώπιση.
- Κινητοποιήθηκε ενάντια στην επιχειρηθείσα το καλοκαίρι αυθαιρετη μεταβολή του εκλογικού συστήματος στον Δ.Σ.Α. και την κατάργηση της απλής αναλογικής.
- Οργάνωσε εκδήλωση με θέμα «Πόλεμος και δημοκρατικά δικαιώμα-

τα» το Νοέμβριο του 2001. Ομιλητές της εκδήλωσης ήταν ο κ. Ν. Παρασκευόπουλος, Καθηγητής της Νομικής Σχολής του ΑΠΘ, ο κ. Ν. Βουθέλης, Διευθυντής του ΑΠΕ, ο κ. Σ. Φυτράκης, Δικηγόρος και εισηγητής της Εναλλακτικής Παρέμβασης κ. Δ. Σαραφινός, Δικηγόρος.

- Συμμετείχε μαζί με το σύλλογο υπαλλήλων προσωπικού του Δ.Σ.Α. και άλλες παρατάξεις στην οικονομική καμπάνια και σχετική εκδήλωση στον Δ.Σ.Α. για τη δημιουργία κέντρου επιμόρφωσης δασκάλων στις ζαπατίστικες κοινότητες της Τσιάπας. Την «Εναλλακτική Παρέμβαση» εκπροσώπησαν διαδοχικά στο Δ.Σ. οι Κώστας Παπαδάκης, Δημήτρης Σαραφινός, Ζωή Μήλιου και Ευγενία Καντόλια.

Η Εναλλακτική Παρέμβαση αυτόνομη στις εκλογές του Δ.Σ.Α.

Με ένα ψηφοδέλτιο που αποτελείται κατά κύριο λόγο από νέους και νέες δικηγόρους της ανένταχτης, ανανεωτικής και ριζοσπαστικής αριστεράς μετέχει στις εκλογές του Δ.Σ.Α. η Εναλλακτική Παρέμβαση. Φιλοδοξία μας να εκφράσουμε το διακριτό ρεύμα του ανεξάρτητου, μαχητικού και αγωνιστικού συνδικαλισμού που αντιμάχεται την επέλαση των δυνάμεων της αγοράς στη δικηγορία και υπερασπίζεται τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα της κοινωνίας.

Το ψηφοδέλτιο της «Εναλλακτικής Παρέμβασης» είναι το ακόλουθο:

Γιαννακοπούλου Βούλα
Γιαννοστόπουλος Γιάννης
Εθαφρού Πέγκυ
Θεοδωρίδης Νάσος
Κανδηλιώτη Κωστούλα
Καντόλια Τζένη
Κωνσταντινίδου Άσπα
Κωστόπουλος Νάσος
Λεγάκη Αντωνία
Μήλιου Ζωή
Μπεθαντής Δημήτρης
Μυλωνάκη Εύη
Παλιούμη Γιάννα
Παπαδάκης Κώστας
Παπαδήμος Γιώργος
Παπαδόπουλος Βασίλης
Παπαντωνίου Κατερίνα
Παπαστεργίου Βασίλης
Ραχιώτης Γιάννης
Σαραφινός Δημήτρης
Σπάνια Άννα
Συμεωνίδης Θεοδωρής
Τόλιος Χρήστος
Τριανταφυλλοπούλου Τότα

Να συνεχίσουμε στο δρόμο του αγώνα για μια αξιοπρεπή δικηγορία για όλους

συνέχεια από τη σελίδα 1

εκλογές, στον ορίζοντα της επόμενης τριετίας.

Όλες οι μεγάλες δικηγορικές παρατάξεις, και οι περισσότερες από τις υπόλοιπες έχουν, καταστήσει κύριο στόχο τους την πάταξη του λεγόμενου "δικηγορικού πληθωρισμού" και ζητούν τη μείωση των εισακτέων στη δικηγορία, εκφράζοντας με τον πλέον απροκάλυπτο τρόπο την ηολογική του κοινωνικού αποκλεισμού και ταυτόχρονα χαϊδεύοντας τα αυτιά των δικηγόρων (και ψηφοφόρων) με απατηλές υποσχέσεις για την υπέρβαση της κρίσης.

Οραμά τους μία δικηγορία ελιτ, ακριβοπληρωμένη και με χρονομέτρα. Μία δικηγορία απρόσωπη, ανταγωνιστική, συντεχνιακή, "γιόγκα", υποταγμένη στις δυνάμεις της αγοράς και στην κρατική και ιδιωτική αυθαιρεσία. Και παρατήρησα μία δικηγορία της υποκρισίας, της μαύρης εκμετάλλευσης ασκουμένων και εμμίσθων συνεργατών, της συγκάλυψης των κοινωνικών διαφορών στους κόλπους της.

Όμως η τριετία που πέρασε δεν ανέδειξε μόνο τη ζοφερή πλευρά της δικηγορίας. Ανέδειξε ένα διακριτό και πολύμορφο ρεύμα μαχητικού αγωνιστικού συνδικαλισμού που μέσα από διαδοχικές γενικές συνελεύσεις την περασμένη άνοιξη διέψευσε τις Κασσάνδρες, συντόνισε τις δυνάμεις του σε όλη την Ελλάδα, ξεπέρασε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και την έσυρε σε απεργιακές κινητοποιήσεις, αντιμετώπισε νικηφόρα την επέλαση των δυνάμεων της αγοράς περιορίζοντας στο ελάχιστο την κατάργηση των παραστάσεων στα συμβόλαια, κατέβηκε στο πεζοδρόμιο, συμμετείχε και στις ευρύτερες κινητοποιήσεις της περιόδου για το ασφαλιστικό και τον τρομονόμο και απέδειξε τελικά στο σώμα ότι οι μόνοι χαμένοι αγώνες είναι αυτοί

που δεν έγιναν.

Με το ρεύμα αυτό συναντηθήκαμε στις γενικές συνελεύσεις και βρεθήκαμε να ψηφίζουμε μαζί φθάνοντας στα όρια της πλειοψηφίας, τις περισσότερες φορές έχοντας απέναντί μας όλες τις παρατάξεις του Δ.Σ.Α. (ανάμεσά τους και εκείνες που επιχειρούν να αρθρώσουν λόγο ταυτόσημο με τον δικό μας και να πείσουν ότι αποτελούν δήθεν το αντίπαλο δέος στο σημερινό κατεστημένο) να συσπειρώνονται στο πλευρό του κ. Ρουπακιάτη «για να μην ξεφύγει η αποχή».

Η αποτίμηση αυτού του αγώνα αποτελεί πολύτιμη παρακαταθήκη για το σήμερα. Ήδη οι εκλογές διεξάγονται εν μέσω πανελληνίας αποχής των δικηγόρων από τις διαδικασίες του ν. 2915/2001 στο Πολυμερές. Μιάς αποχής που δεν υπερασπίζεται συντεχνιακά κεκτημένα, αλλά το ίδιο το δικαίωμα στην έννομη προστασία. Που μέχρι τώρα, αν και αθόρυβα σημειώνει καθολική σχεδόν επιτυχία και που πρέπει με την ίδια επιτυχία να συνεχιστεί και μετά τις εκλογές μέχρι τη νίκη. Και σε μία συγκυρία που ταυτόχρονα επιτάσσει να διεκδικήσουμε:

- Την αποτροπή της διάλυση του κράτους δικαίου, της επέλασης του κρατικού και δικαστικού αυταρχισμού και της απαξίωσης του συνήθου - υπερασπιστή.
- Την αναδιάρθρωση της δικηγορικής ύλης και την κατοχύρωση της κάθε μορφής δικηγορικής εργασίας με κοινωνικά κριτήρια, την κατοχύρωση των δικηγόρων συνεργατών, ασκουμένων και δικηγόρων συνεργατών τραπεζών, ασφαλιστικών εταιριών κλπ
- Την πρόσπιση μέτρων εισοδηματικής αναδιανομής και κοινωνικής αλληλεγγύης (μέρισμα, νομική συνδρομή, ασφαλιστικό, αναδιανεμητικός λογαριασμός νέων δικηγόρων κ.λπ.)

- Την αντίσταση στην καθημερινή εξότωση και εντατικοποίηση της μαχόμενης δικηγορίας.
- Το ζωντάνεμα των συνδικαλιστικών διαδικασιών και την πρόταξη της συλλογικότητας απέναντι στον αυταρχικό προεδροκεντρικό συνδικαλισμό.

Αναγκαία πιά είναι και η ενεργοποίηση των «ευαίσθητων κατηγοριών» (δικηγόροι-συνεργάτες, νέοι, συνεργαζόμενοι κατ' αποκοπή με τράπεζες, έμμισθοι) δίπλα στη μαχόμενη δικηγορία για να συγκροτήσουν μία άλλη αντίληψη και πρακτική.

Για να αναδειχθεί η δικηγορία εκείνων που δεν είναι και δεν θέλουν να γίνουν "μεγαλοδικηγόροι", η δικηγορία της κοινωνικής αλληλεγγύης, της συλλογικής αντιμετώπισης, της αντίστασης και της ριζοσπαστικής συνδικαλιστικής αντίληψης και πρακτικής, της συνεργατικής προοπτικής, της δικηγορίας που αγωνίζεται και αγωνιά να αποκτήσει υπόσταση. Να γίνει πλειοψηφική, καθώς αποτελεί τη συντριπτική πλειοψηφία του χώρου. Να χρωματίσει με τους δικούς της όρους το συνδικαλιστικό παιχνίδι. Να αποδεσμευθεί από όσους μιλούν εικονικά στο όνομά της. Να αναδείξει τη δική της πραγματική εκπροσώπηση.

Αυτό το άλλο, το "κρυμμένο" πρόσωπο της δικηγορίας, είναι ο πραγματικός αντίπαλος του κ. Ρουπακιάτη και των ανταγωνιστών του στις εκλογές. Ας το βοηθήσουμε να αναδυθεί.

Οι συσχετισμοί που μοιάζουν να περιγεθούν τις προσδοκίες μας μπορούν και πρέπει να ανατραπούν. Δείξαμε ότι μπορούμε να αντισταθούμε στην επέλαση των δυνάμεων της αγοράς και στη συρρίκνωση του κράτους δικαίου.

Να συνεχίσουμε στο δρόμο του αγώνα για μια αξιοπρεπή δικηγορία για όλους...

Νέοι φραγμοί στην άσκηση της Δικηγορίας

συνέχεια από τη σελίδα 1

μα της αναβάθμισης των γνώσεων του δικηγόρου. Η σύγχυση είναι σκόπιμη. Οποιοι γνωρίζει έστω και ελάχιστα την πραγματικότητα του κλάδου έχει ήδη κατανοήσει ότι οι γνώσεις του δικηγόρου δεν αποκτούνται παρά με την πρακτική διεκπεραίωση των υποθέσεων και το συνεχές διάβασμα. Οποιοι δεν έχει αναλάβει την ευθύνη να χειρισθεί μια υπόθεση δεν μαθαίνει δικηγορία παρά μόνο θεωρητικά. Όσο για την άσκηση, αυτή έχει γαλουχήσει μέχρι τώρα γενιές ασκουμένων με την κατάθεση δικογράφων, συνηθέστερα δε με το ψήσιμο των καφέδων και με μαθητεία του ασκούμενου είναι μαθητεία στη μισθωτή δουλειά και όχι στη δικηγορία. Με τις ρυθμίσεις που προωθούνται και οδηγούν στην ένταση της επιλογής δεν πρόκειται να αλλάξει ο χαρακτήρας και η πραγματικότητα της άσκησης, αλλά η ιδεολογία του ασκούμενου: ο μελλοντικός δικηγόρος θα τείνει να νομίζει ότι επειδή θα βγαίνουν λιγότεροι στο επάγγελμα θα πρέπει να εντατικοποιήσει ακόμα περισσότερο τη συσσώρευση άχρηστων γνώσεων, να γλύψει τους καθηγητές και τους εργοδότες του και να πατήσει επιπωμαίων για μια θέση στον ήλιο. Αν ο Δ.Σ.Α. ήθελε πραγματικά

να βοηθήσει στην άνοδο του επιπέδου της δικηγορίας, έπρεπε να καταργήσει την άσκηση όπως τη γνωρίζουμε, να αναγνωρίσει πλήρη εργασιακά δικαιώματα στον πτυχιούχο της νομικής και να διεκδικήσει την επιχορήγηση ειδικών σεμιναρίων που θα τα παρακολουθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι νέοι (και παλιότεροι) δικηγόροι πάνω στις σύγχρονες νομολογιακές και νομοθετικές εξελίξεις.

Να παρατηρήσουμε ακόμα ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν θα βελτιώσουν την κατάσταση στο επάγγελμα, που αντίθετα απ' ότι λέγεται (ήδη από το 1911) δεν μαστίζεται από τον υπερπληθωρισμό, αλλά από την άνιση κατανομή της δικηγορικής ύλης μεταξύ των γραφείων. Με λιγότερους δικηγόρους δεν θα μεταφερθεί το 80% της ύλης που κατέχουν σήμερα το 20% των γραφείων στους υπόλοιπους δικηγόρους, αλλά θα ενταθεί ο ανταγωνισμός των μεγάλων γραφείων για την κατάκτηση του ποσοστού της ύλης που θα παραμείνει ελεύθερο.

Στο παρελθόν οι φοιτητές της Νομικής με κινητοποιήσεις τους και με στήριξη της Εναλλακτικής Παρέμβασης απέτρεψαν την ίδρυση Σχολής Δικηγόρων. Ήρθε η ώρα με νέες κινητοποιήσεις να αποτραπούν και οι ρυθμίσεις αυτές.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΛΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ

Με πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και συνομολογημένη υποκίνηση των δικηγόρων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επανήλθε αφηνδιαστικά μέσα στον Αύγουστο και εκκρεμεί η θέσπιση του «ενιαίου» ψηφοδέλιου» με αρχή τις προσεχείς δικηγορικές εκλογές του Φεβρουαρίου 2002.

Με αφορμή την εξέλιξη αυτή, αλλά και την αυταπάτη που διαποτίζει πολλούς καλοπροαίρετους συναδέλφους ως προς τη δήθεν αξιοκρατία και την κατάργηση του κομματισμού που θα επιφέρει η αλλαγή αυτή, θέτουμε υπόψη σας ότι ενιαίο ψηφοδέλτιο στον Δ.Σ.Α. σημαίνει :

- 1 Κατάργηση της απλής αναλογικής διότι η πολυσταυρία τείνει προς το πλειοψηφικό ανάλογα με τον αριθμό των σταυρών προτίμησης.
- 2 Αποπολιτικοποίηση του συνδικαλισμού, τονισμός των προσωπικών και αποδυνάμωση των προγραμματικών και συλλογικών στοιχείων.
- 3 Πασαρέλα υποψηφίων, που με την προβολή των Μ.Μ.Ε. τα τηλεοπτικά παράθυρα και το χρήμα που θα τους επιτρέπει την απαιτούμενη προεκλογική εκστρατεία θα υποκατα-

εκπροσώπων των μικρών).

Η επιχειρούμενη αλλαγή μας βρΐσκει σε απόλυτη αντίθεση. Ανεξάρτητα από τα όποια αρνητικά χαρακτηριστικά του σημερινού δικηγορικού συνδικαλισμού, η απλή αναλογική, από το 1990 που ισχύει μέχρι σήμερα αποκατέστησε την ισότητα της ψήφου, ανανέωσε το τοπίο, συνέβαλε στην πολυφωνία και έδωσε φωνή σε παρατάξεις και πρόσωπα που αποκλείονταν από τους μηχανισμούς των μεγάλων.

Ταυτόχρονα κατέδειξε την κρίση του δικηγορικού συνδικαλισμού, την ταύτιση των μεγάλων παρατάξεων, παρά τη σημαντική διαφοροποίησή τους και οδήγησε στην αποδέσμευση από την εκλογική επιρροή των παρατάξεων που αντιστοιχούν στα δύο μεγάλα κόμματα ένα διαρκώς ογκούμενο σε κάθε εκλογική αναμέτρηση ποσοστό, εκπέμποντας τα αντίστοιχα μηνύματα και εκτός του Δ.Σ.Α. Αυτών των παρατάξεων οι παρόντες είναι εκείνοι που επιδιώκουν την κατάργησή της, αφού έχουν κάθε λόγο για να την εκδικηθούν. Και είναι αξιοσημείωτο ότι ο λαλιόστατος κ. Ρουπακιάτης δεν βρήκε ούτε μία λέξη να γράψει για να υπερασπίσει την απλή αναλογική, που επί της θητείας του στο Υπουργείο Δικαιοσύνης θεσπίστηκε το καλοκαίρι του 1989, όταν οι τοίχοι των δικαστηρίων φιλοξενούν καθημερινά πληθώρα ανακοινώσεων του επί παντός επιστητού, ενώ σε όλες τις δηλώσεις του αφήνει το θέμα ανοιχτό, καταγγέλλοντας μόνο τη διαδικασία υπό την οποία επιχειρείται η τροποποίηση.

Χρειάζεται ακόμη να θυμίσουμε ότι η κατάργηση στοιχειωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων δεν είναι δυνατό να γίνεται αντικείμενο κανενός δημοψηφίσματος, όσοι και όποιοι και εάν είναι αυτοί που την επιθυμούν. Στοιχειώδη δικαιώματα είναι και αυτά της ισότητας της ψήφου,

που μόνο με την απλή αναλογική κατοχυρώνεται, αλλά και της συλλογικής προγραμματικής έκφρασης των απόψεων και ιδεών που αποκλείεται με την κατάργηση των συνδυασμών.

Συνεπώς ως σταματήσει ο λαϊκισμός και η δημαγωγία. Η δημοψηφισματολογία (εντός και εκτός ΔΣΑ) βλάπτει σοβαρά τη δημοκρατία. Για όσους ενδιαφέρονται για δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις στον δικηγορικό συνδικαλισμό υπάρχουν πεδία σοβαρών διεκδικήσεων. Τις φωνάζουμε πολλά χρόνια : Κατάργηση της άμεσης εκλογής του προέδρου των υπερεξουσιών του και της ολομέλειας των προέδρων και θέσπιση αντιπροσωπευτικού πανελλαδικού δικηγορικού συνεδρίου ως ανωτάτου οργάνου.

Η εκτίμηση ότι ο Δ.Σ.Α. πρέπει επιτέλους να αλλάξει ρότα, είναι εύλογη. Η αλλαγή αυτή πρέπει να αναζητηθεί όχι στο εκλογικό σύστημα, αλλά στον προσανατολισμό του περιεχομένου και των μορφών των αγώνων μας. Των αγώνων που δεν διαρκούν μία μέρα, όσο οι εκλογές, αλλά διεξάγονται κάθε μέρα.

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

στήσουν τον προγραμματικό λόγο. Αποκλεισμός κάθε δυνατότητας εκλογής μαχόμενων, νέων ή αδύναμων οικονομικά δικηγόρων.

4 Εξαφάνιση των «μικρών» παρατάξεων σε αντίθεση με τους κομματικούς μηχανισμούς, που θα εξακολουθήσουν να έχουν την άνεση της προώθησης και εκλογής υποψηφίων τους, παράλληλα και σε διαπλοκή με εκείνους που θα προωθούνται από κάθε είδους άλλους μηχανισμούς (Μ.Μ.Ε, ιδιωτικά συμφέροντα του χώρου κλπ).

5 Τα ίδια χαρακτηριστικά σημαίνει και η πρόταση για το «μικτό» σύστημα (υποστηρίζεται από διάφορα μέλη του Δ.Σ.), σύμφωνα με το οποίο θα υπάρχουν μεν κάλπες παρατάξεων, αλλά τα πρόσωπα που καταλαμβάνουν τις έδρες που τους αναλογούν θα εκλέγονται από ενιαία λίστα υποψηφίων συμβούλων (εν ολίγοις π.χ. το ποίος θα εκπροσωπεί την παράταξή μας στο Δ.Σ. θα συναποφασίζεται από τους ψηφοφόρους και των άλλων παρατάξεων, έτσι ώστε οι ψηφοφόροι των μεγάλων παρατάξεων να έχουν τη δυνατότητα καθοριστικής παρέμβασης στην ανάδειξη των

ΕΚΛΟΓΕΣ Δ.Σ.Α.: Η ώρα της διαφάνειας

Πληθώρα ταχυδρομικών αποστολών με βιογραφικά φυλλάδια και φανταχτερά προγράμματα, που λίγο απέχουν και στη μορφή και στο περιεχόμενο από εμπορικά διαφημιστικά έντυπα, αναμένεται να ταχυδρομηθούν στα δικηγορικά γραφεία. Χιλιάδες αφίσσες να κατακλύσουν τα δικαστήρια και το κέντρο της Αθήνας. Κεράσματα σε γραφεία και κοσμικά κέντρα από υποψήφιους σε εκατοντάδες καθεσμένους. Με άλλα λόγια χρήμα άφθονο (πού βρίσκεται;) που διατίθεται αφειδώς για μια θέση στο Δ.Σ. (γιατί;). Και σκεφθείτε τι έχει να γίνει αν εφαρμοσθεί το ενιαίο ψηφοδέλτιο.

Εν όψει των επικείμενων δικηγορικών εκλογών και έχοντας υπόψη την εμπειρία όλων των προηγούμενων σε ότι αφορά τον τρόπο διενέργειας της προεκλογικής εκστρατείας η παράταξή μας δια της εκπροσώπου της στο Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. κατέθεσε αίτηση (αρ. πρωτ. 542/22-1-2002), με την οποία ζητά τη θέσπιση κανόνων δεοντολογίας, ορίων ύψους προεκλογικών δαπανών και υποχρέωσης ενημέρωσης του σώματος και των οργάνων του Δ.Σ.Α. σε ό,τι αφορά το ύψος των προεκλογικών δαπανών των συνδυασμών και των υποψηφίων συμβούλων. Η αίτηση αυτή συζητήθηκε στο συμβούλιο της 28-1-2002 και δεν έγινε δεκτή από τη πλειοψηφία των παρισταμένων συμβούλων με το σκεπτικό ότι η υποχρέωση ενημέρωσης του Δ.Σ. μετεκλογικά προσκρούει στα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα!!

Παρόμοια αίτηση (αρ. πρωτ. 2821/22-3-1999) είχαμε υποβάλει ήδη από την πρώτη μετά τις προηγούμενες εκλογές, συνεδρίαση του Δ.Σ., αλλά κατά πάγια τακτική το ζήτημα δεν ήλθε από τον πρόεδρο σε συζήτηση. Επιπλέον ουδεμία άλλη παράταξη ή υποψήφιος σύμβουλος ευαισθητοποιήθηκε να ακοιλοηθεί το παράδειγμά μας να γνωστοποιήσει το ύψος και την προέλευση των προεκλογικών της δαπανών, όπως εμείς είχαμε πράξει με την ίδια αίτηση.

Παρέμβαση

Εφημερίδα ενημέρωσης, προβληματισμού και διαλόγου για τους δικηγόρους

Για επικοινωνία, διακίνηση φύλλων, αποστολή κειμένων και συνδρομής στα μέλη της συντακτικής επιτροπής.

• Σαραφινός Δημήτρης τηλ.: 3637487, FAX 3643348

• Παπαδάκης Κώστας τηλ. 3834545, FAX 3300690

• Παπαστεργίου Βασίλης τηλ. 6442274, FAX 6456388

• Καντόλα Ευγενία τηλ.: 3634759, FAX 3640638

• Παλούμνη Γιάννα τηλ.: 3822759

Φύλλα της Παρέμβασης θα προμηθεύσετε,

εκτός από τα μέλη της συντακτικής επιτροπής,

στα γραφεία του Δ.Σ.Α. και στις αίθουσες

του Δ.Σ.Α. στα δικαστήρια της Αθήνας.

Επίσης είναι δυνατή και η ταχυδρομική αποστολή

σε συνδρομητές της εφημερίδας μετά από συνεννόηση.

Για αλληλογραφία:

Παπαδάκης Κώστας, Ακαδημίας 98, Αθήνα 106 77

Παπαστεργίου Βασίλης, Λ. Αλεξάνδρας 9, Αθήνα 114 73

Η δύναμη της ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

είναι οι αναγνώστες και οι φίλοι της!

Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού:

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 52936063

ΘΑ ΑΠΕΧΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ

Όσο η κατάργηση της προδικαστικής, δεν σημαίνει απλοποίηση των διαδικασιών, αλλά ακόμη περισσότερη γραφειοκρατία...

Όσο η μαγνητοφώνηση των πρακτικών δεν σημαίνει ταχύτητα και αξιοπιστία, αλλά εμπορευματοποίηση, ιδιωτικοποίηση της δικαιοσύνης και προφανή αναξιοπιστία...

Όσο η αποχή μας είναι ο μοναδικός λόγος που οι δικάσιμοι του Πολυμελούς δεν ολοκληρώνονται με την ανατολή της επόμενης ημέρας.

Ήδη, οι νέες διατάξεις οδηγούν στην άσκοπη απασχόληση οδκλήρων συνθέσεων του Πολυμελούς επί της έδρας κατά την εξέταση των μαρτύρων αντί για εξέταση ενώπιον του εισηγητού. Με μαθηματική ακρίβεια αυτό θα οδηγήσει σε αύξηση του χρόνου εκδόσεως των αποφάσεων. Και είναι επίσης βέβαιο ότι είναι αναγκαίος ο περιορισμός των πινακίων στις δικάσιμους του Πολυμελούς με αποτέλεσμα ο προσδιορισμός για την εκδίκαση μιας υπόθεσης να ανατρέχει στο 2008 (με το καλό).

Περαιτέρω δε αυξάνονται σε σημαντικό βαθμό οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθήσει ένας δικηγόρος για να ολοκληρωθεί μια υπόθεση και βεβαίως αυξάνονται οι προθεσμίες που πρέπει να τηρηθούν. Ας θυμίσουμε: συντόμευση των προθεσμιών για την διεξαγωγή της διαδικασίας συμβιβαστικής επίλυσεως, κατάθεση προτάσεων 30 ημέρες πριν την δικάσιμο, κατάθεση προσθήκης 15 ημέρες πριν την δικάσιμο, αύξηση του χρόνου διεξαγωγής των αποδείξεων λόγω των διακοπών που θα χρειάζονται για την ολοκλήρωση της διαδικασίας επ' ακροατηρίου, κατάθεση αξιοθρόνης μαρτυρικών αποδείξεων τρεις ημέρες μετά τη δικάσιμο, επίδοση διαταγής πληρωμής σε προθεσμία δυο μηνών μετά την έκδοση της αποφάσεως, κατάθεση εκθέσεως επίδοσεως της διαταγής πληρωμής σε προθεσμία ενός μηνός από την επίδοση κ.λπ.

Επιπλέον, πώς θα μπορούσε να εφαρμοστεί από τις αρχές του νέου χρόνου το σύστημα αυτό όταν σε κάθε δικάσιμο έχουν ήδη προσδιοριστεί οδόντα πινάκια; Θα δικάζαμε 7 το απόγευμα με 7 το πρωί ή θα διακόπτονταν η εξέταση για άλλη μέρα ή μέρες, εφόσον βρεθεί αίθουσα και εφόσον είναι όλη η σύνθεση παρούσα; Με αυτό βέβαια τον τρόπο δεν υπάρχει ουδεμία δυνατότητα προγραμματισμού για τους δικηγόρους και μόνο αυτοί που διαθέτουν οργανωμένο γραφείο με πολλούς συνεργάτες έχουν πιθανότητα να αντεπεξέλθουν και στις άπειρες διακοπές και στην αύξηση των επισκέψεων στην Ευελπίδων και στην τήρηση των προθεσμιών.

Μέσω των νέων διατάξεων προωθείται και η ιδιωτικοποίηση τομέων της δικαιοσύνης, αφού το Υπουργείο ανέθεσε ήδη την τήρηση των πρακτικών και την απομαγνητοφώνηση σε ιδιωτική εταιρεία, οι δε δικαστικοί υπάλληλοι θα βεβαιώνουν εκ των υστέρων την ορθή τήρηση των πρακτικών, τα οποία δεν θα τηρούν οι ίδιοι!!!

Ήδη, οι πληροφορίες για το πρώτο δείγμα της «εκσυγχρονιστικής απομαγνητοφώνησης» αναδεικνύει μεταξύ άλλων τη γελοιοποίηση του επιχειρήματος. Ένα κείμενο πρακτικών, χωρίς αναφορά στο πρόσωπο του δικηγόρου που ρωτά κάθε φορά, με γελοία «μετάφραση» των νομικών εννοιών, όπως «υλοποίηση» αντί του ορθού «κοινοποίηση» και άλλα παρόμοια.

ΠΟΙΟΣ ΚΕΡΔΙΖΕΙ;

1. Οι εταιρίες και τα μεγαλογραφεία που θα μεταβιβάσουν τον όγκο της νέας ταλαιπωρίας στους έμμισθους συνεργάτες και τους ασκούμενους.
2. Η εταιρία στην οποία προβλέπεται να ανατεθεί η μαγνητοφώνηση και απομαγνητοφώνηση των πρακτικών
3. Η κυβέρνηση που προωθεί το όραμά της για για Δικαιοσύνη - Εμπόρευμα κερδοφόρο για τις κάθε λογής εταιρίες και μεγαλοσυμφέροντα.

ΠΟΙΟΣ ΠΛΗΤΤΕΤΑΙ;

1. Ο «αγκομαχόμενος» δικηγόρος των χαμηλών εισοδημάτων, του οποίου αυξάνει η ταλαιπωρία, η ευθύνη και τα λειτουργικά έξοδα.
2. Ο έμμισθος συνεργάτης και ο ασκούμενος, οι οποίοι θα αναλάβουν τη διεκπεραίωση της νέας γραφειοκρατίας, με τον ίδιο μισθό.
3. Ο πολίτης, για τον οποίο η καταφυγή στα Δικαστήρια καθίσταται ακόμη πιο ακριβή, και η Δικαιοσύνη πολύ πιο απρόσιτη, αφού αφ' ενός τα αυξημένα λειτουργικά έξοδα του δικηγόρου θα ανεβάσουν τις αμοιβές, αφ' ετέρου, πέραν των ήδη υπέρογκων γραμματιών, θεσπίζονται υπερόγκα παράβολα, τόσο για τα αιτήματα της αναβολής, όσο και κυρίως για την παράσταση στον Αρειο Πάγο. Με άλλα λόγια, στην δικαιοσύνη σήμερα «ότι πληρώνεις παίρνεις».

Είναι προφανές από τα παραπάνω, ότι η «αναβολή» της εφαρμογής των επίμαχων διατάξεων μέχρις ότου υπάρξει ανάλογη υλικοτεχνική υποδομή, όπως ζητά η πλειοψηφία του Δ.Σ.Α., δεν αλληλάζει την ουσία των νέων ρυθμίσεων. Δεν απαλλάσσει τον μαχόμενο δικηγόρο από το νέο τέρας της γραφειοκρατίας ούτε τον πολίτη από το νέο υπερβολικό κόστος. Αντίθετα, εξυπηρετεί την ίδια αντίληψη, τα ίδια συμφέροντα. Για άλλη μια φορά, ο Σύλλογος μας αναδεικνύεται ως ο μίζερρος διαχειριστής των επιλογών της κυβέρνησης.

Αποτελεί άμεση ανάγκη να ακυρώσουμε τις ρυθμίσεις αυτές στην πράξη. Η κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι επιβουλεύεται συνολικά το ασφαλιστικό και εργασιακό μας μέλλον. Είναι η στιγμή να αντιδράσουμε συνοδικά, επιθετικά και συλλογικά. Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις μας (και πρωτίστως η αποχή μιας εβδομάδας) έδειξαν ότι μπορούμε να επιτυγχάνουμε νίκες εφόσον αγωνιζόμαστε και δεν περιμένουμε ελεημοσύνης λόγω καλής διαγωγής και καλών σχέσεων με τα κέντρα εξουσίας. Αυτή τη στιγμή δεν έχουμε άλλη λύση από τη συνέχιση της αποχής μέχρι τη νίκη, που δεν θα είναι άλλη από την κατάργηση και όχι την «αναστολή εκτελέσεως» των επίμαχων διατάξεων.